

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 23/2011-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. januára 2011 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv zaručených v čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 28/07 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. januára 2011 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv zaručených v čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 28/07.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti okrem iného uviedol: «Žaloba podaná dňa 15. 01. 2007. Pre senát JUDr. J. H. (pijáka ľudskej krvi) to síce nie sú prietahy v konaní, ale podľa rozsudku Európskeho súdu č. 46844/99 z dňa 08. 11. 2005 to zbytočné prietahy sú(...) Na Slovensku máme sudcu , ktorý valcuje Európsky súd(...)

Súd vo veci už zo zásady nekonal, lebo taký je súd v Trnave. Zásadne je nečinný a vydáva nevykonateľné rozsudky(...) To sú fakty, ktoré zasoplenému sudcovi L., B. etc..../ spôsobujú radosť: vašim chorým sudcom spôsobuje radosť škodenie občanom a o páchaní trestnej činnosti zneužívania právomoci, tomu GP SR nevenuje. U sudcov neplnenie si úradných povinností je normálna vec. (...)

Ústavný súd si trúfa systematicky porušovať Ústavu SR (H., L.) najbrutálnejším spôsobom, najsprostejším a to tak, že zasahujú už aj do zdravia a života, že nielen, že páchajú trestnú činnosť, ale aj likvidujú zdravie, znemožňujú uplatnenie základných práv a títo hrubáni škodia vedome poškodenej strane.

Keď títo vagabundi porušujú už čl. 1 Ústavy(...)

Tak z tohto tato grupa zločincov nič NEDODRŽIAVA! Len plynulú hrubosť, vulgárnosť, nečestnosť a vyčíňanie bez cti, bez akejkoľvek úcty(...) s rozsudkami, ktoré budú NEVYKONÁTELNÉ a nepotrestané, len vďaka takým chrapúňom ako sú H. a L., vagabundami, ktorí Vás omočia a kopnú do tvare hocikedy a za to, že sa im postavíte na odpor(...)

Primitívi na OS TT už použili 2x poriadkovú pokutu, oni lámu zákony a pokutujú a provokujú(...) Aby sudkyňa zmarila prerokovanie veci vydá urýchlene protizákonne rozhodnutia, voči ktorému je vynútené podanie odvolania a takto zmarí prerokovanie veci. Keby sa sťažovateľ neodvolal - uznal by protizákonne rozhodnutia. A ako rozhodnú vagabundi z Ústavného súdu, ktorí by mali sedieť v Ilave, odmietnu vec pre použitie hrubého jazyka, hoci mám právo na pravdivé, vyjadrovanie a slobodu prejavu a vedia aj sudcovia Ústavného súdu a všetci sudcovia ONI VŠAK NEDALI VYŽITIE Z TERORU, nemajú morálku ani česť, sú len nenažratí po peniazoch a nič nerobení.

VY CHCETE DOKÁZAŤ, ŽE VÁM BUDEM JAZYKOM ČISTIŤ ZAHNOJENE TOPÁNKY(...) Nedokážete odpovedať, lebo papier nepustí, ale presne to chcete - urážať až do kostnej drene, seriete na spravodlivosť a medzinárodné dohody. Tak pod' L. vyližem ti botu!(...)

Sťažovateľ žiada plénum Ústavného súdu zbaviť sudcovskej imunity sudkyňu JUDr. D. M. z Okresného súdu v Trnave, ktorá opätovne a bez hanby použila neoprávnené údaje za účelom zmarit' dovolacie konanie(...)

Keby sudcovia Ústavného súdu boli ľudia, tak už oni sami by iniciovali trestné konanie proti sudcom používajúcim klamstvá ako základne pre rozhodovanie, ale sudcovia Ústavného súdu sú vyvrheli pomstivci(...) ale spoza múrov rozhodnú zhovedilo a škodoradostne, ale pritom ako O. sa boja, keď ich byt navštívi odvážlivec a trošku prehrabe jeho blahobyť, ktorý si nezaslúži.»

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom

prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ sťažnosťou namieta porušenie základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práv zaručených v čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 28/07.

Ústavný súd pri skúmaní náležitostí sťažnosti zistil, že jej podstatou sú predovšetkým hrubo urážlivé a útočné výroky sťažovateľa na adresu sudcov a zamestnancov okresného súdu a sudcov ústavného súdu.

Používanie takýchto neadekvátnych výrokov voči orgánom verejnej moci a ich príslušníkom prekračuje hranice normálneho správania a vyjadruje len dešpekt k právam, k dôstojnosti a osobnosti iných.

Ústavný súd sťažovateľa vo vzťahu k jeho predmetnému správaniu už viacnásobne upozornil aj na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej v zásade smie byť sťažnosť odmietnutá ako neprijateľná, pokiaľ bola vedome založená na nepravdivých faktoch, a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk [napr. v prípade Řehák proti Českej republike (rozhodnutie komory – II. sekcia, z 18. mája 2004, sťažnosť č. 67208/01), v prípade Varbanov proti Bulharsku (rozsudok komory – IV. sekcia, 5. októbra 2000, sťažnosť č. 31365/96, ods. 36, ECHR 2000-X).

Správanie sťažovateľa, ktorého cieľom je uškodiť reputácii iných osôb, je teda podľa názoru ústavného súdu možné označiť za zneužitie práva na podanie sťažnosti a je v rozpore s účelom takéhoto práva.

Na záver možno preto uviesť, že sťažovateľ má naďalej právo podať sťažnosť na prietahy v konaní súdu, pokiaľ na to zvolí aj primeranú slušnosť vo vyjadrovaní.

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti a na okolnosti prípadu ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. januára 2011